

Comentariul poeziei In Gradina Ghetsemani scrisa de Vasile Voiculescu- a cincea parte

Tragismul existentei este exprimat cu ajutorul catorva elemente expresioniste cum ar fi cumplita suferinta fizica si morala provocata de aspiratia spre transcendent, imaginile neasteptate prin care este exprimata suferinta fizica "sudori de sange", contrastele violente (miere - venin, sange - alb), proportiile cosmice pe care le capata suferinta amplificata de elementele naturii ("strigarea starnea in slavi furtuna", "maslinii pareau ca vor sa fuga din loc").

Ca poet religios ii este necesara gandirea simbolica. Pe o urzeala evanghelica asaza simbol langa simbol, pe autor interesandu-l nu situatia in sine, ci sensurile ei.

Dumnezeu este intruchiparea perfectiunii, bunatatii, implinirii, iubirii. Muntele este axul ideal, central (axis mundi) care uneste pamantul cu cerul si are ocrotire providentiala.

Gradina este spatiul existentei, o imagine redusa a cosmosului. Sangele este simbolul vietii terestre, exprima gravitatea unei situatii interioare, launtrice.

Albul "este simbolul" unui amestec, al unei treceri dintre doua stari, sau doua momente, trecerea de la viata la moarte" (Luc Benoist). Albul poate fi si simbolul puritatii ceresti.

Cupa, paharul ("... si nu primea paharul [...] O mana neindurata tinand grozava cupa") sunt simboluri ale soartei. Cupa poate fi "un simbol legendar... Graalul, vasul Cinei celei de Taina cel ce a adunat sangele lui Cristos pe Cruce si care a devenit potirul tuturor liturghiilor si omologul tuturor inimilor... (Luc Benoist)

Mana ne-ndurata reprezinta vointa divina.

Veninul simbolizeaza pacatele lumii si sugereaza ideea purificarii prin durere. Mierea este hrana nemuririi.

Moartea este simbol al finalitatii vietii pamantene. Refuzand moartea, refuza viata vesnica.

Viata devine aici simbolul vietii vesnice.

Maslinii - simbolul pacii, intelepciunii, gloriei, abundentei.

Isus are valoare de simbol. Este simbolul infrangerii ispitei, al sacrificiului, al supunerii, al responsabilitatii.

Isus a murit pentru oameni si pacatele lor fiind simbolul cetateanului excelent care se sacrifica pentru ceilalti, prietenul de incredere.

Isus este simbolul dragostei lui Dumnezeu pentru oameni.

Tatal divin a trimis in lume pe singurul sau fiu, ca noi sa traim prin el.

El a actionat "cu fapta si adevarul, nu cu vorba, nici cu limba" (Ioan) de aceea este un exemplu moral superior, un model de virtute, un model privind relatiile umane, un puternic impuls pentru practicarea lor. Isus este model pentru felul de a trai in iubire, iertare si credinta in Dumnezeu. Prin el se reface legatura cu Dumnezeu, iar simbolul legaturii este crucea pe care s-a jertfit. Crucificarea lui Isus fiul este modalitatea prin care Dumnezeu a rezolvat problema pacatului. Daca ispita a fost infranta, pacatul a fost doborat.

V.V. da un sens mai larg simbolului. Isus devine simbolul conditiei umane caracterizata de zbaterea intre viata si moarte. Cele doua notiuni se contin una pe cealalta intr-o formulare grava a unei afirmari si a unei negari. Moartea este prilejul unei renasteri in vesnicie.

Poezia "In gradina Ghetsemani" e o poezie a initierii dureroase, a cultivarii semintei eternitatii care este in om, a biruirii durenii.